

ПАВЛЕТА ДЕЛИЯ И ПАВЛЕТИЦА МЛАДА

Пенчу Славейкову

Неотседнал още коня доралия,
И заудря порти непознат делия.

А веднъж удари, дважди виком вика:
“Спиш ли, събуди се, отвори Аглика !”

- Кой е ? – “От Павлета, чак от Цариграда
много здраве нося, хубавице млада.”

Дявол се измамник в мъжка гръд потава;
ясен глас трепери и се не познава.

- Грешници проклети, станали от гроба,
и зломисли хора бродят в късна доба ;

карай си низ пътя, слушаш ли, човече !
Или да викам деверите вече ?

Блесна орлов поглед, блесна халосия,
Гръдно се провикна непознат делия:

“Порти да целуна, ще избухне пламък.
Либе, отвори ми ! или си от камък ? “

А сърце играе, чудом в гръд остава ...
Ясен глас трепери и се не познава.

Шепотом Аглика, като в люта жажда,
зад кована порта бърже се обажда: